

MIELIPIDE

LUKIJALTA

Kaikkien ei ole pakko liittyä vesihuoltoon

Haja-asutusalueella kaikki kiinteistöt on velvoitettu liittymään keskitettyyn vesihuoltoon, jos ne sijaitsevat vesihuollon toiminta-alueella. Vesiosuuskunnat ovat yleensä hakenee toiminta-alueen kaikille niille alueille, jotka ovat sadan metrin säteellä rakennetusta tai suunnitellusta putkistosta. Tämä on tehty siitä huolimatta, että osuuskunnat ovat olleet tietoisia erillisten kiinteistöjen halusta olla liittymättä. Kunnat kuitenkin

pääsääntöisesti hyväksyvät osuuskuntien anomukset niitä muuttamatta. Laki sanoo, että kunnan tulee kehittää vesihuoltoa alueellaan yhdyskuntakehitystä vastaavasti. Myös niin säädetään, että vesihuoltolaitosten toiminta-alueiden tulee kattaa alueet, joilla kiinteistöjen liittäminen vesihuoltolaitoksen vesijohtoon tai jätevesiviemäriin on tarpeen. Tämän tarpeen kyllä vesiosuuskunnat päättävät

täysin itsenäisesti, ja vain omaa talouttaan ajatellen. Herää kysymys, vastaako kunta tai osuuskunta yhteiskuntasuunnittelusta. Vesihuoltolain uudistus astui voimaan 1. syyskuuta 2014. Siinä lievennettiin liitäntävelvollisuus vesihuollon toiminta-alueella. Lievennys koski kiinteistöjä, joilla jo oli kiinteistökohtaiset ratkaisut vesihuololle, sekä kesämökkejä, joissa ei ole vesikäymälää. Niillä alueilla, joilla toiminta-alue oli voimassa ennen lain

muutosta, liitäntävelvollisuus kuitenkin säilyi vuoden 2018 loppuun. Tämä antaa vesiosuuskunnille taloudellista turvaa, koska niiden talous riippuu suuressa määrin osallistujien määrästä. Menneinä vuosina useimmat vesiosuuskunnat ovat tehneet budjettinsa sen varaan, että kaikki alueen kiinteistöt liitetään vapaaehtoisesti tai pakolla. Useimmat ovat onnistuneet saamaan toiminta-alueensa lainvoimaiseksi ennen lainmuutosta.

On myös osuuskuntia jotka ovat suunnitelleet taloutensa sadan prosentin liittymiselle, mutta nyt joutuvat sopeutumaan pienempään liittymismäärään. Toiminta-alueen vahvistus on saattanut myöhästyä myös siksi, että sen laajuudesta on valitettu hallinto-oikeuteen. Uusittu laki siis eräissä tapauksissa vapauttaa kiinteistöjä kaksinkertaisen investoinnin tekemisestä. Tätä vapautusta ei edes tarvitse hakea, vaan se on lakiin kirjattu.

Uskon, ettei lainmuutoksen jälkeen perusteta vesiosuuskuntia, joiden talous on suunniteltu myös haluttomien kiinteistöjen pakkoliittämisille. Tulee pitää mielessä, että asetus jätevesien puhdistamisesta mahdollisesti järjestyksellään kuten uusi ympäristöministerimme ehdottaa. Tämä vähentää edelleen vesiosuuskuntien palvelujen tarvetta.

Christer Nikander
Pernaja

Suomi ei saa jäädä maatalous-vaikuttamisen junasta

Maatalous odottaa kannattavuuden parantamista, tuottajien aseman kohentamista ja byrokratian purkamista. Suuri osa maatalouspolitiikan vaikuttamisesta tehdään Euroopan unionissa. Vaikuttaminen vuonna 2017 tehtävään lainsäädännön välitarkasteluun liittyen on jo alkanut. Suomessa tästä ei juuri ole puhuttu. Jätin aiheesta kirjallisen kysymyksen hallitukselle. Suomi ei saa jäädä vaikuttamisen junasta. EU-maatalouspolitiikan välitarkastelussa pitää korjata valuvikoja, joita kuluvan kauden lainsäädäntöön syntyi. Silloin lainsäädäntöpäätöksiä leimasivat voimistuneet ympäristövaatimukset ja julkisen talouden ongelmat, joista eritoten jälkimmäisen vaikutuksesta maataloustukien määrää leikattiin. Uusien viherryttämistoimien myötä ruuan tuotantoala väheni, minkä vuoksi EU:n maatalouspolitiikalla ei onnistuta vastaamaan globaalisti kasva-

van ruuan kysyntään. Samaan aikaan suomalaisen maatalouden kannattavuus on heikentynyt. EU:n maatalouspolitiikan lisäksi Venäjä-pakotteilla on ollut erittäin epäsuotuisa vaikutus maatalouteemme. Suomen vaikuttamistyön painopiste on nyt oltava EU-tasolla. Suomalaisella ensisijaisella tärkeällä, että maataloudellemme turvataan nykyistä paremmin tuotantolosuhteiden poikkeavuudesta johtuvat kompensatiot sekä ruuantuottajien selvästi tämän hetkistä parempi asema ruokaketjussa. Byrokratian purkamistyötä voidaan tehdä kansallisesti, mutta siinä on oltava erityisen aktiivinen myös EU-tasolla. Paras keino puuttua tilanteeseen on laittaa huhtikuun eduskuntavaaleissa suomalaisen ruuantuotannon edellytykset tuntevat edustajat asialle.

Timo Korhonen
kansanedustaja (kesk.)
eduskunnan maa- ja metsätalousvaliokunnan jäsen
Sotkamo

Byrokratian torpparit

Olin sivistämässä itseäni maatalouden tilatukipäivässä. Päivän tarkoitus oli opastaa maanviljelijöitä täyttämään tukilomakkeita oikein ja määrääjassa. Monet paikalliset maanviljelijät käyttivät lauantaipäivän oppiakseen täyttämään kaavakkeet oikein. Jos jätät rastin laittamatta oikeaan ruutuun tai laitat sen väärään ruutuun, voit menettää tukeksi kokonaan. Jos teet hakuksen väärin ja se hylätään, voit menettää tilatukioikeudet. Virheiden rankaisu on ankaraa. Vapaata talonpoikaa ei mielestäni enää ole. Talonpoika on pakotettu byrokratian torppariksi. Kuinka paljon tuotteiden hinnassa onkaan tämän byrokratian kustannuksia? Kaiken tämän me kuluttajat maksamme ja nämä byrokratian kustannukset lisäävät hintaa kaupassa muun muassa arvonlisäveron vuoksi.

Hämmästelän, että maanviljelijät jaksavat yrittää ja työskennellä näissä byrokratian kahleissa. Minusta tällaista valvontaa ja ohjausta pitää ehdottomasti vähentää. Siinä ei yksinkertaisesti ole järkeä enää tekemistä, vaan byrokratia luo uusia ja uusia ohjeita ja määräyksiä. Se on kuin syöpäsolu, joka leviää hallitsemattomana. Mutta kuten syöpä voidaan leikkauksella poistaa, sama voidaan tehdä myös byrokratialle. Annan lupauksen: Jos minut valitaan kansanedustajaksi, lupaan työskennellä kaikilla tavoin turhan byrokratian vähentämiseksi. Kahleet vangitsevat ja estävät työtä ja toimeliaisuutta. Siihen meillä ei ole varaa. Omituista, että itsestään selvä asia ei olekaan selvä?

Pekka Romo
asianajaja, varatuomari
kansanedustajaehdokas (kok.)
Hämeenlinna

Suitset veronkiertäjille

Eduskuntavaalit on kansalaisen väylä ottaa kantaa Suomen suuntaan. Juuri nyt yhteiskunnallinen kehitys kaipaava vahvan kansanliikkeen ääntä puolustamaan kansalaisten oikeutta koulutukseen, työhön, toimeentuloon sekä oikeudenmukaiseen verotukseen. SDP on suomalaisen hyvinvointiyhteiskunnan keskeinen arkkitehti. Monet tänä päivänä itsestään selvänä pidettävät julkiset palvelut ja kansalaisten oikeudet ovat sosialidemokraattisen kansanliikkeen aikaansaannoksia. Nähdyissä vaalikeskusteluissa on jäänyt liian vähälle huomiolle veronkierto ja keinot sen torjumiseksi. Rahan kuppaaminen esimerkiksi terveydenhuollosta ja muista julkisista palveluista ulkomaisille sijoittajille on saatava loppumaan rakenteita uudistamalla ja käyttäntöjä kehittämällä. Yhteiskunnan ei pidä antaa veronkiertäjille synninpäästöä, kun samanaikaisesti säästöjä ja talouden sopeutusta vyörytetään kansalaisten maksettavaksi.

SDP:n verolinja on kristallin kirkas. Verotuksen pitää olla oikeudenmukaista ja tärkeää on tukea pienituloisten ostovoiman kehitystä veropolitiikalla. Lähtökohtana on pidettävä, että alle 40 000 euroa vuodessa ansaitsevien verotusta voidaan keventää ja yli 70 000 euron tasolla kiristää. Pienituloisten kevennykset tehtäisiin korottamalla työtu- lo- ja eläkevähennyksiä. Tässä ajassa on paljon yhtäläisyyksiä rakenteita ravistelleeseen lamaan 90-luvun alussa, jolloin voitot oli maksimoitu ja rahastettu, heikompiosaiset jätetty oman onnensa nojaan homemalla jokaisen vastuuta vain omasta itsestään. SDP sai tuolloin kansalta vahvan mandaatin ja teki suuren työn siivottessaan silloisen porvarihallituksen jälkeensä jättämiä sotkuja. SDP:n valtakaudella Suomi nousi jaloilleen, kasvoi ja vaurastui. Samaa tarvitaan nyt ja SDP on valmiina savottaan.

Raimo Piirainen
kansanedustaja ja -ehdokas (sd.)
Kajaani

Alkon myymälä on haluttu kumppani, sen läheisyys vaikuttaa muuhun kauppaan. ”Onko se peräti sisäänvetäjä”, Esa Puuskari kysyy.

Katoaako kahden suuren kaupparyhmän mahtiasema?

Keskon pääjohtaja Mikko Helander syyttää hallitusta ulkomaisten halpake-jujen suosimisesta. Se lisäksi hän syyttää myös Alkojen sijoittelusta muualle kuin kahden suurimman kaupparetun myymälöiden yhteyteen. Arvostelun taustalla on nykyisen hallituksen päätös laskea päivittäistavarakaupan määrävän markkina-aseman raja 30 prosenttiin. Lain myötä Kesko ja S-ryhmä ovat joutuneet noudattamaan vaatimuksia, jotka koskevat määrävävssä markkina-asemassa olevia yrityksiä. Mistä moinen syytely?

Mielestäni suuret keskusliikkeet ovat käyttäneet härkästi hyväkseen kaupan alan mahtipöytä asemaansa pitäten hinnat keinotekoisesti korkealla ilman minkäänlaista hintakilpailua. Sama valta-asema koskee myös kaavotusta, joka on antanut parhaat kaupapaikat juuri suurille kauppa-keskuksille. Lähes joka kaupungissa suuri määrä kaupunkien päättävissä elimissä toimivista henkilöistä istuu samaan aikaan myös suurten kauppa-keskusten hallituksissa, kun market-alueiden sijoittelusta päätetään kaupunginhallituksen

sen ja -valtuuston kokouksissa. Lidlillä tulo mukaan kuvioihin on horjuttanut kahden suuren asemaa ja lisännyt myös hintakilpailua. Ovat ne Lidlinkin hinnat no noususuunnassa. Silti uuden toimijan tulo tervehdyttää koko kaupan alan toimintaa. Kaupan tähän asti saama hintaosuus on niin suuri, että uusi tilanne onkin jo erittäin toivottu Suomessa. Nyt näemme myös, kuinka suuri vaikutus Alkolla on kaikkeen muuhunkin kauppaan. Onko se toiminut peräti sisäänvetäjänä?

Esa Puuskari
Kouvola

Puukauppa markkinavetoiseksi

Elämme Suomessa tiukkoja aikoja. Vienti ei vedä, yli-tuotantoa on joka kantilla. Tämän lisäksi vielä Suomeen tuodaan hyödykkeitä, jotka aivan hyvin pystyisimme itse tuottamaan. Suurimpana näistä energiantuonti. Tuontipolttoaineiden korvaaminen uusiutuvilla, kotimaisilla polttoaineilla korjaisi vaihtotasetta ja työllisyystilannetta huomattavasti. Lähtökohdat on kuitenkin saatava kuntoon. On saatava vleinä asenne, että täällä pärjätään omillaan. Välttämätön, että huutaman vuoden aikana leistyvät toimintamalli, jossa esimerkiksi kunnostusojitukset hakkui-

natalouden perusteilla. Kaikilla tässä ketjussa, metsänomistajasta puun jalostajaan asti tulee olla sama houkutin: myynnistä saatava euromääräinen tulos. Metsien kunnossapitoon on tulossa muutoksia. Kemerlain tulevaisuus on hämärän peitossa, metsänhoitoyhdistyksiin kuuluminen on vapaaehtoisista, metsäkeskuksesta ollaan eriyttämässä Otso Metsäpalvelut. Nämä seikat jo ohjaavat oikeaan suuntaan, kilpailun lisääntymiseen metsänhoito-palveluissa. Välttämätön, että huutaman vuoden aikana leistyvät toimintamalli, jossa esimerkiksi kunnostusojitukset hakkui-

neen pystytään toteuttamaan ilman valtion tukia, tehokkaasti pienien metsäpalveluyritysten toteuttamana. Puun myynnistä saatava tulo kattaa ojitus- ja suunnittelukustannukset, eikä tarvitse odotella vuosikausia yhteishankkeiden toteutuksia tai sitä tarpeeksi kylmää talvea, että puut saadaan korjattua. Vielä kun saadaan puulle lisää käyttöpaikkoja, tullaan näkemään lehdistä puunostoilmoituksia nykyisten 1980-luvulta olevien tilityshinnastojen sijaan. Sitten ollaan markkinataloudessa.

Sauli Martimo
eduskuntavaaliehdokas (kesk.)
Simola

Suurilla vaikeaa

Niin, eikös sananlaskukin jo sano, että ahneella on kikkareiden loppu.

Onnellinen pienen maitotilan tyttö

Tyhmä direktiivi

Nitraattidirektiivi ei perustu tutkimuksiin eikä mitauksiin. Vain viljelijöiden kiusaksi hatusta vedetty.

Mitta täysi

Ympäristöhallinnolle

Miksi paskaioni on vaarallisempi kuin Yaraioni?

MKOE

Parressa hyvä

Ihanaa kun saa hoitaa rakkautella eläimiä parsinavetassa.

Onnellinen

Ikärasismia

Ikärasismia vieläkin maatalouspolitiikassa. Olet toisen luokan viljelijä 40 vuoden ja eläkeiän välillä. Onko nuori paljon investoiva = aktiiviviljelijä?

Ei nimimerkkiä

Janne Haataiselle

Kiitos Janne Haatainen kirjoituksesta ”Maatalouset - kunnes kuolema meidät erottaa”. Asia on juuri näin.

Aktiivinen porsastuottaja Pohjanmaalta

Aivan loisto kirjoitus. Allekirjoitan saman.

HT

Arla nosti hintaa

Euroopassa Arla nosti jo hintoja. Seuraako Suomen markkinajohtaja perässä vai piilotteleeko Valio yhä pienten selän takana.

Tosiasiat kehiin

Vanhaa tavaraa

Vai myyvät paistopisteissä 12 kk vanhaa leipää. Eipä ihme, myytiinhän Savossakin viime suvena vuoden vanhoja, itäneitä pottuja uusina! Ulkonäkö täsmäsi.

Ei nimimerkkiä

Näennäisviljelystä

Onko luomutuotanto näennäisviljelystä? Tullut vähän sellainen käsitys.

Maatalon poika

Vipu tökkii

Eipä onnistu lohkotietojen täydennys vipu-palvelussa. Virhekoodia tarjoo. Hienoa Mavi. Kaikkihan piti olla varmasti kunnossa.

Nimim. Paperiakin on

Vasikka ja hinta

Vasikka on lypsykarjassa välttämätön sivutuote. Ei sen hinta ole se tärkein asia.

Ex-ostimies

Se lihantuottaja ei tosiaan saa vasikkaa sillä hinnalla, minkä teurastamo vasikasta maidon tuottajalle maksaa.

Se siitä sosiaalivastusta

Uusi nimi

Uuden päätoimittajan ansiota, että MT:n nimen voi kohta muuttaa Mäkelän Venäjän uhka-sanomiksi?

Ei nimimerkkiä

Lidlistä opiksi

Lidl on ainoa ketju, jonka kauppatavat ovat tervet. Kynnysrahoja ei kysellä. Herää Kässi Ruusunen unesta.

Finfood

VIERASKOLUMNI

Voiko maatalous muuttua?

On jo käynyt selväksi, että maatalouden vesistöjä säästöt saadaan kuntoon kahdella keinolla. Yksi on kerätä kotieläintuotannon lanta talteen ja kierrättää se jalostamalla siitä lannoitetta.

Toinen keino on maaperän pitäminen tasapainossa eli huippukunnossa. Kasvinviljelyssä tulee saattaa sekä maan rakenne että ravinnetasapaino optimaaliseksi. Näin saataisiin myös ilmastopäästöt kuriin. Etuna olisi myös satojen paranneminen.

Kuulostaan yksinkertaiselta, mutta sitä se ei ole. Tuntuu siltä kuin virkavalta ei edes haluaisi kierrättää lantaa lannoitteeksi ja takaisin peltoon. Tämä käy ilmi viimeisimmästä asetuksesta, jossa kiellettiin kokonaan lannan ja orgaanisten lannoitteiden levittäminen rinnepellolle mutta sallittiin keinolannoitteiden levittäminen.

Ja kuitenkin Suomi on sitoutunut pyrkimään ravinteiden kierrätyksen mallimaaksi. Silloin ei saisi toimia näin keinolannoiteveitoiksi.

On tuki ymmärrettävää, että nitraattidirektiivi edellyttää jonkinlaista asetusta, mutta ei se saisi olla näin avoimen epäohdonmukainen.

Vielä tiukemmaksi tilanteen tekee se, että ympäristötoimen käyttö edellyttää fosforilannoitemäärien pienentämistä olivat ne sitten orgaanista tai synteettistä alkuperää. Lantaa jää siis entistä enemmän hoitettavaksi.

Itämeren kannalta onni on, että suomalaiset ovat lainkuuliaista ja sääntöjä noudattavaa kansaa. Tätä ominaisuutta ei saisi liikaa koetella – olkoonkin, että me olemme myös EU-kansalaisia. Nyt on pakko keskittyä ankarasti sekä tilaan että keskitetyn lannankäsittelyn jouduttamiseen.

Muitakin muutoksia on tulossa. Yksi sellainen on ehdottu, jonka mukaan typen levitysmäärät voitaisiin sitoa maan multavuuteen. Eli mitä enemmän pellossa on humusta, sitä vähemmän sinne saisi laittaa typpilannoitetta.

En ole varma, miten tämä sopii siihen, miten typpi maassa käyttäytyy.

Maaperäkemian haaska yksityiskohta on, että hyvässä maassa typen hyötysuhde paranee, eli sopiva määrä lisätyyppeä voi tehostaa mikrobien

toimintaa ja yleisesti ravinteiden hyödyntämistä.

Toinen ongelma on humuksen määrä. Miten tämä mitataan? Onko meillä käytössä riittävän tarkkoja menetelmiä humusmäärän mittaamiseksi? Tämä on aivan olennainen kysymys paitsi typpimäärien suhteen myös maaperän rakenteen kannalta. Viljelijät pitävät maa-analyysijä varsin suurpiirteisinä näiltä osin, ja näytteen ottoennetelmäkin voi vaikuttaa lopputulokseen.

Tähän liittyy meiltä kysytään, mitä oikeastaan teemme omilla pelloillamme. Olemme aloittaneet peltojemme kehittämisen analyysien avulla.

Neil Kinsey (KinseyAg) on amerikkainen agronomi, joka on kehittänyt analyysiteknikkaa jo vuosikymmeniä. Työhön liittyy Rodale-instituutti sekä leegio käytännön tiedemiehiä.

Maanäyte, joka lähtee laboratorioon analysoitavaksi valtamerten yli, kertoo maan kaikkien ravinteiden tilan sekä vaadittu korjaustoimet. Tämän avulla pääsemme lähemmäksi tietoa, miten saatavuttaa maaperän optimikunto. Tulee olemaan kiinnostavaa seurata eri analyysija.

Seuraavaksi testamme sekä luomu- että tavanomaisessa viljelyssä mikrobitoimintaa kiihdyttävää maanparannusainetta. Samanaikaisesti olivat ne sitten orgaanista tai synteettistä alkuperää. Lantaa jää siis entistä enemmän hoitettavaksi.

Toiveenamme on, että näillä toimilla olemme liikkeellepaneva osa muutosta. Muutosta, jossa maataloudesta tulee ilmastomuutoksen kääntäjä, niukkojen ravinteiden kierrättäjä ja samalla kestävä ruoantuotannon mahdollistaja. Muutosta, jossa Suomen pellot voivat toimia globaalina esimerkkinä hyvästä hiilita- seesta ja kansallisesta tahdosta tehdä asiat oikein.

ILKKA HERLIN on filosofian tohtori ja Elävä Itämeri -säätiön hallituksen puheenjohtaja. ilikka.herlin@cargotec.com

VERKOSSA SANOTTUA

15 091
TYKKÄÄ

www.maaseuduntulevaisuus.fi

Paljon puhetta neljästä millistä

Fb:ssä jaettiin Maaseutumedian uutinen ypäjääläisestä viljelijästä. Hänelle on esitetty 11 300 euron sanktiota, koska kymmenen sian ruokintaruudesta puuttuu tarkastajan mukaan pituutta neljä senttiä eli neljä millia sikaa kohti.

Juttu poiki Facebookiin adressin kohtuuttoman byrokratian purkamiseksi ja MT:n seinällä valtaisan kommenttiketjun.

Tarkastajille ei ymmärrystä herunut ja heitä syytettiin jopa mielivallasta.

Leena Rauhala kertoo, että juuri tällaisten juttujen takia hän ei uskaltanut hakeutua jatkamaan vanhempien alalle, vaikka ikävoii nyt yli kaiken eläimiä ja maaseutua.

Janne Tertsunen epäilee, ettei moaisesta pilkun viljaamisesta ole kansantaloudelle suurtakaan hyötyä.

”Tässäkään kasvattaja on tuskin hakenut säästöä lyhyellä ruuhella, byrokratia tekee kaikesta aivan liian vaikeata.”

Heikki Tertsunen puolestaan epäilee, että Etelä-Euroopan maiden tarkastajien mitat on kalibroitu jossain ihan eri instituutissa kuin Suomalais-ten. ”Vai oletteko kuulleet Italiasta vastaavia uutisia?”

MAIJA ALA-SIURUA